

Connexió Interior

Dm, 19/01/2021 per Maria del Mar A...

[Des de Sant Benet](#)

La manca de connexió interior es reflecteix en la desconexió exterior. La creixent violència i tensió, l'augment d'agressivitat i mentida institucionalitzada, la debilitació de la democràcia i l'enfortiment dels feixismes, el debilitament de les comunitats humanes i el creixement de les masses deshumanitzadores són un mirall de la també creixent desconexió de nosaltres amb nosaltres mateixes. I només hi ha una solució, la connexió interior, el compromís de cadascú amb cadascú de nosaltres.

És un peix que es mossega la cua. Deixar de tenir cura del nostre interior, de conrear la nostra ànima, ens duu a més fragilitat i inestabilitat personals. I, per tant, més por. I la por i la inestabilitat personal ens duu a recolzar-nos més en els altres, en la feina, en els mitjans socials, en el que diuen, o en qualsevol substància addictiva. I el recolzar-nos en el que està fora de nosaltres ens fragilitza encara més interiorment, generant més por i fent-nos encara més dependents de l'aprovació i reconeixements exteriors. Reconeixement exterior que poques vegades arriba, i per tant, genera frustració. I si arriba, sovint satisfà només un moment o, pitjor, ho fa demanant-nos deixar de ser qui som més genuïnament. Tu ets dels nostres, ens diuen, però vota el que digui el partit, o que no se't noti que ets... de poble? catòlica? homosexual? gitana? marroquina? O sigui, única.

Aquest moment demana tornar a casa*, a nosaltres mateixes. Aquest moment demana el coratge de recuperar qui som, de tornar a mirar dins nostre i treure la pols de "casa nostra", recuperar el nostre espai personal, la nostra veu i la nostra confiança. Ferits com estem, ens cal escoltar-nos i acompanyar-nos. I no tenir pressa. El mateix fet de posar-nos en camí ja ens acosta a casa.

A l'evangeli Jesús ens diu que som llum, sal. No diu que ho serem quan... quan ho fem bé, quan arribem... no. Diu, sou llum, sou sal. El que demana és que no apaguem la llum que som i que no perdem la salabor de la nostra sal, la que som.

El que diu és que no deixem de ser qui som. I ser qui som és el mateix procés de tornar cap a nosaltres mateixes, d'escoltar dins nostre i gosar, simplement, deixar parlar la nostra veu més genuïna. Ser llum és el mateix fet d'intentar-ho, de provar-ho, de no acabar de sortir-nos-en, de cansar-nos, i tornar a començar. I també de gaudir del simple fet de ser, d'existir.

Plató, en els seus diàlegs, explica com a vegades Sòcrates arriba tard, perquè s'ha aturat per escoltar el seu *daimon*, el seu "geni" o esperit diví. Jesús comença el seu ministeri anant sol al desert i més tard buscava estones per recollir-se sol amb el seu Pare. S'explica de Sant Benet que "habitava en ell mateix, sol, davant l'Absolut". No van ser solitaris, sinó engendradors de societats millors. Perquè van pouar dintre seu.

Avui, com llavors no podem aportar res al nostre món si no redescobrim el nostre interior i ens fem deixebles del Sagrat que ens habita. Davant la desconexió, la por i la potenciació de masses acrítiques i agressives, petits grups de persones capaces d'escoltar la seva veu i deixar-la sentir, poden fer de la seva petitesa la llum i la sal que Déu necessita per transformar el nostre món.

* "Casa, en el seu sentit més profund, és on som u amb els altres, on ens sentim més nosaltres mateixos, on coneixem els altres i els altres ens coneixen, on som acceptats i acceptem. ()És tot el sentit de la nostra vida: tornar a casa, saber que en realitat ja estem a casa, estar a casa amb nosaltres mateixos." L. Freeman